

Hồn đất – Tình người

Thơ
LÊ HỮU LẬP

Lời giới thiệu

Hồn đất – Tình người là tập thơ chạm khắc hành trình cảm xúc của một tâm hồn lữ khách, nơi những vần thơ không chỉ tôn vinh vẻ đẹp hùng vĩ của thiên nhiên, nét tinh hoa văn hóa muôn phương, nơi chính tác giả đã được trải nghiệm, mà còn thổn thức trước những phận người, những góc khuất của thế sự. Tập thơ là sự hòa quyện giữa “hồn” của đất trời và “tình” của con người, tạo nên một bản giao hưởng đa sắc màu, vừa lấp lánh vẻ đẹp hữu hình vừa chạm đến chiều sâu vô hình của kiếp nhân sinh.

Tập thơ không chỉ là lời ngợi ca cái đẹp, mà còn là tiếng lòng đồng điệu với những số phận con người. Từ những danh lam thắng cảnh rực rỡ, thiên nhiên tươi đẹp đến góc khuất đời thường, mỗi bài thơ như một khúc đoạ trường, khi thì réo rắt, khi thì trầm lắng, nhưng luôn chứa đựng một tình yêu tha thiết với “đất” và “người” – hai mảnh ghép làm nên ý nghĩa của sự tồn tại.

Hồn đất – Tình người mời độc giả lên chuyến tàu cảm xúc: khi phiêu du giữa những miền đất lạ, khi dừng lại để lắng nghe những tâm sự, những trải nghiệm của cuộc đời với những tình

yêu sâu lắng. Đằng sau lớp ngôn từ mỹ miều là một trái tim biết rung động trước cái đẹp và cũng đau đáu một nỗi niềm nhân thế.

*“Thơ ơi, hãy là câu nói
Cho hồn đất thấm vào tim,
Cho tình người vượt không gian
Để đời không còn là cuộc lữ...”*

Bạn đọc hãy mở tập thơ và cảm nhận!

TS. Lê Hồng Yến

Mục lục

Bên Hồ Văn Quán.....	9
Biển và em	10
Bức tường đá đen	11
Các cụ với thú chơi Tennis	12
Cháu đánh giày	13
Cháu Tôm nhà tôi	15
Chị đồng nát	17
Chợ nổi sông Tiền.....	18
Chợ tình Khau Vai	19
Chợ Rền Trường Yên	21
Chú Shipper.....	22
Công viên Hoàng gia Áo	24
Cột cờ Lũng Cú	25
Cụ già bán hàng rong	26
Đà Lạt mộng mơ	27
Đất nước triệu voi	28
Đến cung điện mùa đông	30
Đến Phượng Hoàng cổ trấn.....	32
Đến Pù Luông	33
Đến trường quay: "Bản tình ca mùa đông"	34
Đôi hoa đỗ quyên Sa Pa	35
Đôi gác ở hoàng cung	36
Dubai chốn phồn hoa.....	37
Du lịch Móng Cái	39
Em, rượu và thơ	40
ERIPT - lời tri ân	41
Gặp người quen	43
Gặp lại đồng môn	44

Giàn lan nở hoa.....	46
Hà Nội khói lẫn sương.....	47
Hè về trên quê	48
Hoa anh đào Nhật Bản	49
Hoa loa kèn	50
Hồ Gươm.....	51
Hội đồng đội B1C8	52
ILMENAU - thành phố tôi yêu.....	53
Kính đô ánh sáng	54
Làng lúa quê tôi	55
Lên đỉnh Titlis-Engelberg	56
Luật nhân quả	57
Mẹ tôi	59
Mộng du hồ Thác Bà.....	61
Mưa xuân	62
Mũi Né	63
Nàng thơ	64
Ngắm cảnh Budapest	65
Nằm viện an tâm	66
Ngắm nghĩ.....	67
Ngắm sen mùa hoa	68
Nghĩa trang gia đình	69
Nhà khoa học làm thơ	70
Nhà thành phim trường.....	72
Nhớ ai.....	73
Nhớ ba bạn xóm Thong.....	74
Nhớ cha.....	75
Nhớ thời chân đất mũ rơm đến trường.....	77
Ơn thầy cô	79
Phú Quốc làm mê say du khách.....	80
Rét nàng Bân	81

Sài Gòn hoa lệ	82
Sa Pa về đêm	83
Sydney – bức tranh thủy mặc.....	84
Tâm sự cùng bạn già	87
Tây Nguyên tháng Ba.....	88
Tết xưa - Tết nay	90
Thác Bản Giốc.....	92
Thành cổ Quảng Trị	93
Tháng Tư về.....	94
Thâm tình bằng hữu	95
Thăm Cố đô Hoa Lư.....	96
Thăm Trưng Bôn	98
Thăm lại Sơn Trà.....	99
Tháp tùng Chủ tịch nước	100
Thị trấn mờ sương.....	101
Thiền	102
Thưởng ngoạn rượu sa kê	104
Tình bạn	105
Tóc em.....	107
Trà Cổ - Móng Cái	108
Trà Cung Đình.....	110
Tuổi bảy mươi	111
Tự sự	113
Văng cảnh đền Ăngkor Vat	115
Văng cảnh chùa Hương	116
Về hưu.....	117
Viếng thăm Côn Đảo	118
Vinh quang học viện	119
Vườn hoa cúc	121
Xứ Đoài	122
Yêu	123

Bên Hồ Văn Quán

Hồ Văn lặng, Hồ Võ xanh,
Lộc Vũng rủ bóng màn màn ven mây.
Quán cà phê nép bóng cây,
Gió đưa hương nhẹ, vơi đầy quán Xanh

Từng đôi thong thả dạo quanh
Chim nghiêng cánh lượn mây lành lướt qua
Thuyền vịt tự gió trôi xa
Ánh chiều vàng óng, tình ta dâng trào

Gió đưa cành lá xôn xao
Nước trong in bóng trời cao xuống hồ
Văn Quán cảnh đẹp nên thơ
Ai về còn nhắc thảnh thờ hương say.

Biển và em

Biển xanh sóng vỗ dịu êm
Nắng vàng rải nhẹ bên thềm cát tinh
Bờ mơi từng đợt sóng tình
Em ngồi lặng ngắm bóng mình chìm sâu

Gió vờn tóc rối mây nhàu
Chân in cát ấm một màu say mê
Biển ru ký ức tràn về
Bờ vai ấm áp bốn bề gió lên

Sóng xô vô tận triển miên
Cuốn đi dấu cát dịu êm thuở nào
Biển đêm thao thức thì thao
Em như mây trắng phương nào xa xăm

Biển – em đôi kẻ âm thầm
Bên thì sóng hát bên ngâm thơ rơi
Dù thời gian chẳng đợi người
Tình như cát ấm trọn đời không phai

Mũi Né, 6-2016

Bức tường đá đen

Ta đến thăm tượng đài Washington,
Bức tường đá đen in bóng những hồn oan.
Hơn năm mươi tám nghìn người nằm xuống,
Tên khắc sâu – nỗi đau hóa bạt ngàn.

Tay run run chạm vào từng nét chữ,
Như nghe hồn người lính gọi trong mưa.
“Xứ người” giờ đây lòng đầy ngơ ngác,
Chiến trường xưa... ai thắng? Ai thua?

Gió lạnh lùnh thổi qua hàng bạch dương,
Người thấp nển, kẻ lạng lẽ đưa hương.
Có cụ già ngồi xe lăn lặng khóc,
Như thấy mình trong lớp bụi thời gian.

Ta đứng đây, lòng dâng lên ghen ngào,
Cuộc chiến nào cũng máu đổ xương rơi.
Bức tường đá – bài học còn nguyên vẹn,
Để nhân gian tỉnh giấc mộng đời đời.

Washington DC (Mỹ), 10-2009